

Kader planını lehimize nasıl çeviririz?

Salih Bey: “Bir rivayette Peygamber Efendimiz (asm) Miraç'ta kader kaleminin cızırtısını işitiyor. Bu ne demektir? Kader ve kaza daha önce yazılmamış mıydı? Bu çerçevede az sadakanın belayı defettiğini belirten hadis-i şerifi de yorumlar mısınız?”

KİTABET İŞİ SÜREKLİDİR

Peygamberimiz (asm) buyuruyor ki: “Sadaka vermekte acele ediniz. Çünkü bela sadakayı atlayıp gelmez.”¹ Diğer yandan, Peygamberimizin (asm) Miraç'ta kader kaleminin cızırtılarını işittiği haberinin de sıhhatli kaynaklardan geldiğinde hiç şüphe yoktur. Bu haberi Peygamber Efendimiz (asm) İsra ve Miraç olayını anlattığı bir hadisinde bildiriyor. Madem yukarı âlemlerde kader kaleminin şakırtıları yankılanıyorsa, bu demektir ki, levh-i mahfuzda sürekli bir kitabet işi devam ediyor. Bu işten anladığımız, zerrelere kürelere kâinatın hiçbir ferdinin hiçbir hareketi tesadüfî değil; levh-i mahfuzda yazılıyor, ardından bu yazı icraya geçiyor.

Demek ellerimizle verdiğimiz az sadakalar, yazılmış çok belanın önüne çıkıyor ve belayı hükümden kaldırıyor. Veya yaptığımız dualar, yazılmış çok musibeti icra plânından sildiriyor. Peygamberimizin (asm) “Dua belayı def eder.” Veya “Dua, gelmiş olan musibet için de henüz gelmemiş olan musibet için de faydalıdır.”² buyurması bundandır.

EZEL VE ZAMAN NE DEMEKTİR?

Ezelde kaderin yazılmış olması demek, olacaklar bilgisinin Allah'ın ilminden levh-i mahfuzda yazılıyor olması demektir. Bu, ezeli bir olaydır. Burada ezelden maksat, yaratılmış zaman dilimlemelerinden münezze bulunan Allah'ın ilmidir. Yoksa Allah'ın ilmini zaman dilimlemeleri arasında var sayarak, bilinmeyen geçmişe kadar inip, kaderin orada yazıldığını düşünmek, başka bir ifadeyle, Allah'ın olacakları

bilinmeyen bir geçmişte yazdığını var saymak doğru değildir. Böyle düşünmeyi Allah'ın Kadim ismi, Ezel ismi, Ebed ismi, Baki ismi, Hâlık ismi, Muhalefetün lil havadis sıfatı kabul etmez.

Çünkü Allah'ın bu isimleri, Kendi Zat-ı Muallasının zaman içinde olmaktan münezzehtir bulunduğunu bildiriyor.

Zaman bizim için, yani yaratılmışlar için söz konusudur. Öncelik ve sonralık bize göre vardır. Dün ve yarın bizim kayıtlarımızdır ve bizi kayıtlandırır. Geçmiş ve gelecek bizi çepeçevre saran zincirlerdir. Mazi ve müstakbel bizi bağlayan çelik halatlardır.

Bu zincir ve çelik halatların hükmü hiçbir şekilde Allah için geçerli değildir. Çünkü Allah maddenin de, mekânın da, zamanın da yaratıcısıdır. Maddeden de, mekândan da, zamandan da münezzehtir. Maddenin, mekânın ve zamanın kayıtlarıyla Allah kayıt altına alınmaz.

Dolayısıyla, 'Allah, olacakların yazısını zaman bakımından geçmişte yazdı' denilmez. Fakat 'Allah, olacakları, oluşumuna hükmederken bilir ve takdir eder' denilir. Çünkü olacaklar için; olduğu an da, olmadan önce de, olduktan sonra da yaratılmış hallerdendir.

Her "an" Allah'ın ilmi ile kuşatılmıştır.

Her oluşum Allah'ın bizzat tasarrufudur.

Allah'ın ilmi dün ile bu günü bir görür, bu gün ile yarını bir kuşatır.³

Bu kuşatışta zaman söz konusu olmaz.

ATÂ KANUNU SALİH AMELLERİMİZLE DEVREYE GİRİYOR

Peygamberimizin (asm), Mirac'ı esnasında şahit olduğu gaybî olaylardan birisi de, Allah'ın emriyle olacakları yazan meleklerin kalem cızırtılarıdır.

Anlaşıyor ki, etrafımızdaki her şey bir İlahî Plânın yürürlüğe girmiş halidir, ayrıntısıdır, parçalarıdır! Allah, varlıklarla ilgili emir ve tasarruflarını yürürlüğe koymak üzere yazdırıyor.

Bu çerçevede düşünecek olursak: Yaptığımız bir dua, bir salih amel, verdiğimiz bir sadaka, içinde bulunduğumuz bir güzel fiil kader planında yazılan yazının lehimize dönmesine vesile oluyor. Mesela takdirde bir bela varsa, daha önce verdiğimiz

makbul bir sadaka ile Cenab-ı Hakk'ın atâ kanunu hemen devreye giriyor ve belayı hükümden kaldırıyor.

GÜNÜN DUASI

Ey zorlukları kolaylaştıran! Ey çirkinlikleri güzelleştiren! Ey kötülükleri iyiliklere tebdil eden! Ey belaları def eden! Ey ihsan edenlerin en hayırlısı olan Allah'ım! Sen bütün kusurlardan münezzehsin. Senden başka sığınacak kapımız yok. Bize dünyanın belasından, kabrin azabından, mahşerin hesabından, Cehennem nârından eman ver! Âmin.

Dipnotlar:

1 -Camiü's-Sağîr, c.2, s. 789, H. No: 1691.

2- Kütüb-ü Sitte, c. 6, s. 511.

3- Bediüzzaman, Sözler, s. 430.